

Ти, рожба на народъ богоизбранъ,
Народъ съ достоинства твърди катъ алмази.

Германия бѣ въ своята зора,
И братъ, сжщъ братъ, британецъ еднокръени,
Подъ знамето на завистъта събра
Латини грохнали и изтокъ стрѣвни.

Но кой, подобно Тебъ, е нѣвга билъ
На толкозъ доблестенъ н родъ водителъ?
Дълбоки тайни Бсгъ е въ него скрилъ:
Въ море, въ небе да бжде побѣдителъ!

Отъ вси страни налитатъ врагове —
И Твойто войнство срѣшу всички смогва!
Империя имперьята зове
На помощъ — и руши се. изнемогва.

Война небивала, война светѣ!
Тя пълни съ нова кръвъ въ насъ нови жили!
Тя новъ просторъ откри за мисълъта
На мждритѣ, новъ източникъ на сили!

Тя за труда многообразенъ пжтъ
На нови съчетания отваря!
Благословена тя е въвъ домътъ
Благословена е и въвъ олтаря!

Рушителъ? Не, не си рушителъ Ти!
Който водишъ — тѣ творятъ, покрити